

mingsloon ontvangen en ook niet betrokken zijn in de onkosten voortspruitende uit het onderhoud der lampen.

» Artikel 3. — Op het oogenblik van de afdaling, wordt de lamp in goeden staat en behoorlijk gesloten, overhandigd aan den drager die genoodzaakt is er zich van te bedienen. Deze zal zich vergewissen of de lamp gesloten is.

» Van het oogenblik af dat hij zijn lamp heeft aangenomen, is de drager verantwoordelijk voor de beschadigingen die zich gedurende de bediening ervan zouden kunnen voordoen.

» Artikel 4. — In de ondergrondse werken is het verboden de lampen te openen of een tuig bij te houden waarmede ze kunnen worden geopend; in 't algemeen de veiligheid in gevaar te brengen door den staat van een lamp te wijzigen of door een gevaarlijke behandeling. »

Art. 2. — Volgende bepaling wordt na artikel 5 aan het koninklijk besluit dd. 10 Mei 1919 bijgevoegd :

« Artikel 5bis. — Er wordt den bedrijfsleiders der mijnen zonder grauwvuur, een uitstel verleend van twee jaar ten einde zich te schikken naar de voorschriften van dit besluit betreffende het afnemen der stolpen, het openen der bussen in de werken en de ongenaakbaarheid van de klemmen der accumulatoren. »

Art. 3. — Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 14^e Mei 1937.

LEOPOLD.

Van Koningswege :

De Minister van Economische Zaken,
Ph. VAN ISACKER.

MINISTERIE VAN JUSTITIE
MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN
EN BUITENLANDSCHEN HANDEL
EN MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

15 Maart 1937. — Ministerieel besluit tot regeling der indienstneming van vreemde mijnwerkers in België.

De Minister van Justitie, de Minister van Buitenland-
sche Zaken en Buitenlandschen Handel en de Minister
van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Besluiten :

AFDEELING I. — *Indienstneming*

Artikel 1. — Aan de vreemde mijnwerkers die met machti-
ging van de regeering in dienst werden genomen, kan toelating
om over de landsgrenzen te komen worden verleend, op voor-
waarde :

1° dat zij tot een bepaalde nationaliteit behooren en van
den militairen dienst ontslagen zijn;

2° dat zij in den kolenmijnarbeid gespecialiseerd zijn en
hiervan kunnen doen blijken, tenzij het ondergrondse hel-
pers zou gelden;

3° dat zij alvorens in het land binnen te komen, de politie-
formaliteiten hebben vervuld waaraan ieder vreemdeling, vóór
hij in het Rijk wordt toegelaten, moet hebben voldaan.

Art. 2. — De belanghebbenden moeten voorleggen :

1° een attest waaruit blijkt dat zij aan geen ziekte lijden
die besmettelijk is of overgezet kan worden en dat uit hoofde
van hun gezondheidstoestand niet kan worden gevreesd dat
zij eerlang ten laste van de openbare weldadigheid zouden
komen.

Dat attest moet afgeleverd worden door een geneesheer, aangewezen door den Belgischen diplomatieken of consularen ambtenaar die het dichtst nabij de verblijfplaats van den betrokkene in den vreemde is gevestigd;

2° een getuigschrift van ombesproken zedelijk gedrag dat niet van vóór drie maanden mag dagteekenen en dat de veroordeelingen vermeldt welke de betrokkene gedurende de vijf laatste jaren zou opgelopen hebben.

Art. 3. — Bij de aanvraag der belanghebbenden om in het land te mogen komen, moeten twee exemplaren van het contract van indienstneming gevoegd worden, om door den bevoegden diplomatieken of consularen abtenaar aan het bestuur der openbare veiligheid overgemaakt te worden.

In het contract moeten verplichtend worden vermeld :

1° volledige identiteit (naam, voornamen, geboorteplaats en geboortedatum, burgerlijke stand, nationaliteit, verblijfplaats of woonplaats) van den indienstgenomen vreemdeling en van al de leden van zijn familie, voor wie tevens de toelating om zich in België te vestigen, zou aangevraagd worden;

2° de duur voor welken het contract is aangegaan.

De lijst van de indienstgenomen mijnwerkers moet, in driedubbel exemplaar, samen met de daarbij gevoegde contracten en bescheiden, aan den diplomatieken of consularen beroepsambtenaar van het gebied worden overhandigd.

Zij moet de hierboven bij 1° voorziene aanduidingen behelzen.

Art. 4. — Het Verbond der Koolmijnverenigingen van België, verbindt zich er toe, bij den administrateur van de openbare veiligheid de gelden in bewaring te geven welke voldoende zijn om de repatriëering te waarborgen van de indienstgenomen mijnwerkers en van de leden van hun familie aan wie toelating werd verleend om samen met hen naar België te komen of ze er te vervoegen.

Die gelden of hun waarborg moeten in ieder geval gelijk staan met een bedrag van ten minste 400 Belgische frank voor ieder persoon. Zij geven geen interest.

Wanneer het bevoegd departement een bij het Verbond der Koolmijnverenigingen van België niet aangesloten steenkolenmijn er toe gemachtigd heeft een vreemden mijnwerker in dienst te nemen, die in de bij dit besluit voorziene voorwaarden in België is gekomen, wordt de machiging geacht niet te bestaan, indien hoogergemelde steenkolenmijn niet binnen acht dagen een bedrag van 400 frank per indienstgenomen arbeider, bij den administrateur der openbare veiligheid in bewaring heeft gegeven.

AFDEELING II. — *Verblijf in België*

Art. 5. — De werkgevers waken er voor dat de overeenkomstig bovenstaande artikelen 1, 2, 3, indienstgenomen mijnwerkers en de leden van hun familie, bij hun aankomst in het land, zich naar de voorschriften van de algemeene onderrichtingen van 28 October 1936 gedragen.

Die vreemdelingen zullen in het bezit worden gesteld van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Zij mogen in de bevolkingsregisters niet ingeschreven worden alvorens zij gedurende vijf jaren, zonder onderbreking, in België hebben verbleven.

Zij mogen geen winstgevende bezigheid in België uitoefenen zonder daartoe machtiging te hebben bekomen, overeenkomstig de bestaande wetten en reglementen betreffende de economische bedrijvigheid der veermdelingen en België.

Art. 6. — De mijnwerkers die indienstgenomen werden in de bij dit besluit voorziene voorwaarden, zullen, zoo zij onderhooringen zijn van landen waarvan de wetten het verlies van nationaliteit voorzien om andere grondent dan het verkrijgen eener nieuwe nationaliteit, slechts in België mogen komen en er verblijven, indien zij aan de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire overheid een officieel bewijs overhandigen, waarbij bevestigd wordt dat het hun te allen tijde toegelaten zal zijn naar hun land van herkomst terug te keeren.

In verband hiermede, zullen ook de mijnwerkers, indienstgenomen in de bij dit besluit voorziene voorwaarden en die de toelating hadden om te verblijven in het land waar die indienst-

neming plaats heeft, slechts in België mogen komen en er verblijven, indien zij in het bezit zijn van een gedurende ten minste achttien maanden geldige toelating, om naar bedoeld land terug te keeren.

AFDEELING III. — *Repatriëering*

Art. 7. — Kan. onder meer, uit het land gewezen en gerepatriëerd worden uit de gelden van de bij artikel 4 voorziene fonds, zelfs indien hij niet meer in dienst van den werkgever is, of indien hij op bedrieglijke wijze, bij gelegenheid van een transport van krachtens dit besluit indienstgenomen arbeiders, in het land is gekomen :

1° de mijnwerker :

a) die door de bevoegde administratie, inzonderheid op grond van vroegere beslissingen, als ongewenscht zou beschouwd worden;

b) die zich niet heeft gedragen naar de voorschriften van dit besluit, noch naar de wetten en reglementen, waarbij het binnenkomen in het land, de politie en de économische bedrijvigheid der vreemdelingen worden geregeld;

c) die zich aan zijn plichten op administratief en fiscaal gebied onttrekt;

d) die zich aan de toepassing van de sociale wetten onttrekt zelfs indien er van zijnentwege geen strafbaar misdrijf werd vastgesteld;

e) die vrijwillig en ten onrechte zijn arbeidsovereenkomst heeft verboden of wiens contract niet werd vernieuwd.

f) die door zijn handelingen de openbare rust verstoort;

2° de leden van de familie der indienstgenomen mijnwerkers:

a) die de bepalingen van artikel 5 van dit besluit overtreden;

b) die verzocht worden het land te verlaten omdat een maatregel tot uitzetting werd genomen ten aanzien van den mijnwerker wiens indienstneming tot hun overkomst aanleiding heeft gegeven;

c) die de door hun handelingen de openbare rust verstoren.

In de hierboven bij 1° en 2° voorziene gevallen, wanneer de mijnwerker behoorlijk werd gemachtigd om van werkgever te

veranderen, zal de nieuwe werkgever, alvorens de arbeider het werk herneemt, de bij artikel 4 voorziene storting doen. Zij zal in de plaats van de vroeger gedane storting voor de repatriëering worden aangewend.

Brussel, den 15^e Maart 1937.

De Minister van Justitie,
Fr. BOVESSE.

De Minister van Buitenlandsche Zaken
en Buitenlandschen Handel,
P.-H. SPAAK.

De Minister van Arbeid
en Sociale Voorzorg,
A. DELATTRE.